

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14 грудня 2017 року Одеський окружний адміністративний суд у складі головуючого судді Левчук О.А., розглянувши в порядку письмового провадження справу за адміністративним позовом публічного акціонерного товариства «Одесавтотранс» до Головного управління Державної фіскальної служби в Одеській області про скасування податкового повідомлення-рішення, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся з даним позовом до суду та просить скасувати податкове повідомлення-рішення ГУ ДФС в Одеській області №0016451407 від 27.06.2017 року.

В обґрунтування позовних вимог зазначає, що відповідач дійшов невірною висновку щодо порушення з боку ПАТ «Одесавтотранс» п.39.4 ст. 39 Податкового кодексу України.

Представник позивача зазначає, що Податковим кодексом України не встановлено окремих порядок розрахунку вартісного критерію річного доходу платника податків для цілей трансфертного ціноутворення та не встановлено необхідність формування показника доходу платника податків від будь-якої діяльності з урахуванням розміру операційних курсових різниць, річний дохід ПАТ «Одесавтотранс» за 2015 рік не перевищував 50 мільйонів гривень і склав 49,6 мільйонів гривень, а отже господарські операції ПАТ «Одесавтотранс» не можуть підпадати під визначення контрольованих.

Представник позивача в судовому засіданні позовні вимоги підтримав у повному обсязі, зазначивши, що ним надані всі докази в обґрунтування позовних вимог, потреби в заслуховуванні свідка чи експерта немає та не заперечував проти розгляду справи в порядку письмового провадження.

Відповідач до судового засідання не з'явився, про дату, час та місце розгляду справи повідомлений належним чином та своєчасно. Разом з тим, представником відповідача надані до суду письмові заперечення, в обґрунтування яких зазначив, що ПКУ не встановлено окремих порядок розрахунку вартісного критерію річного доходу платника податків для цілей трансфертного ціноутворення. У той же час для цілей підпункту 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 Кодексу до річного доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами бухгалтерського обліку, включається дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні витрати, фінансові доходи та інші доходи. Таким чином, представник відповідача вважає необґрунтованим та безпідставним даний адміністративний позов.

Згідно ч. 6 ст. 128 КАС України справа розглянута в порядку письмового провадження.

Дослідивши та проаналізувавши надані докази суд встановив наступне.

Відповідно до п.75.1 ст. 75 Податкового кодексу України від 02.12.2010 року № 2755-VI, зі змінами та доповненнями (далі – ПК України) контролюючі органи мають право проводити камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки. Камеральні та документальні перевірки проводяться контролюючими органами в межах їх повноважень виключно у випадках та у порядку, встановлених цим Кодексом, а фактичні перевірки - цим Кодексом та іншими законами України, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи.

Згідно з п.п. 75.1.2 п. 75.1 ст. 75 ПК України документальною перевіркою вважається перевірка, предметом якої є своєчасність, достовірність, повнота нарахування та сплати усіх передбачених цим Кодексом податків та зборів, а також дотримання валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами) та яка проводиться на підставі податкових декларацій (розрахунків), фінансової, статистичної та іншої звітності, реєстрів податкового та бухгалтерського обліку, ведення яких передбачено законом, первинних документів, які використовуються в бухгалтерському та податковому обліку і пов'язані з нарахуванням і сплатою податків та зборів, виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а також отриманих в установленому законодавством порядку контролюючим органом документів та податкової інформації, у тому числі за результатами перевірок інших платників податків. Документальна планова перевірка проводиться відповідно до плану-графіка перевірок.

На підставі направлень, виданих Головним управлінням ДФС в Одеській області, згідно з пп. 20.1.4, п. 20.1 ст. 20, п. 77 ст. 77 ПК України від 02.12.2010 року №2755-VI та відповідно до плану-графіка на I квартал 2017 року, посадовими особами ГУ ДФС в Одеській області проведено документальну планову виїзну перевірку Публічного акціонерного товариства «Одесавтотранс», з питань дотримання вимог податкового законодавства за період з 01.01.2015 року по 31.12.2016 року, валютного та іншого законодавства за період з 01.01.2015 року по 31.12.2016 року, за результатом якої складено акт від 19.04.2017 року №314/15-32-14-07/22479374.(а.с. 7-25)

За результатами вказаної перевірки встановлено порушення ПАТ «Одесавтотранс», крім іншого, пп.39.4.2 п.39.4 ст. 39 Податкового кодексу України, в результаті чого встановлено неподання звіту про контрольовані операції за 2015 рік.

27.06.2017 року на підставі акту перевірки від 19.04.2017 року №314/15-32-14-07/22479374, за порушення ПАТ «Одесавтотранс» вимог пп.39.4.2 п.39.4 ст. 39 Податкового кодексу України ГУ ДФС в Одеській області прийнято податкове повідомлення-рішення № 00164514027 року, яким нарахована штрафна санкція в розмірі 365 400, 00 грн. (а.с. 38)

Не погодившись з прийнятим ГУ ДФС в Одеській області податковим повідомленням-рішенням № 00164514027 від 27.06.2017 року, позивач звернувся зі скаргою №153 від 11.07.2017 року до ДФС України, за результатом розгляду якої ДФС України прийнято рішення від 22.08.2017 року №18640/6/99-99-11-03-01-25 про залишення скарги без задоволення, а податкове повідомлення – рішення без змін.

Відповідно до пп. 39.2.1.1 п. 39.2 ст. 39 ПК України (в редакції чинній на час виникнення спірних правовідносин) для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими операціями є: а) господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування сторін (сторони) таких операцій, що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами – нерезидентами; б) зовнішньоекономічні господарські операції з продажу товарів через комісіонерів - нерезидентів.

Згідно з пп. 39.2.1.2, 39.2.1.4. п. 39.2 ст. 39 ПК України для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими є господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування платника податків, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України. Операції з контрагентом, зареєстрованим у державі (на території), включеній до зазначеного переліку, визнаються контрольованими з дати включення держави (території) до такого переліку. Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, зокрема, але не виключно: операції з товарами, такими як сировина, готова продукція тощо; операції з надання послуг; операції з нематеріальними активами, такими як роялті, ліцензії, плата за використання патентів, товарних знаків, ноу-хау тощо, а також з будь-якими іншими об'єктами інтелектуальної власності; фінансові операції, включаючи лізинг, участь в інвестиціях, кредитах, комісії за гарантію тощо; операції з купівлі чи продажу корпоративних прав, акцій або інших інвестицій, купівлі чи продажу довгострокових матеріальних і нематеріальних активів.

Відповідно до пп. 39.2.1.7 п. 39.2 ст. 39 ПК України господарські операції, передбачені підпунктами 39.2.1.1 - 39.2.1.3 і 39.2.1.5 підпункту 39.2.1 цього пункту, визнаються контрольованими, якщо одночасно виконуються такі умови: річний дохід платника податків від будь-якої діяльності, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 50 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік; обсяг таких господарських операцій платника податків з кожним контрагентом, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 5 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік.

Відповідно до 39.4.2 п. 39.4 ст.39 ПК України, платники податків, обсяг контрольованих операцій яких з одним контрагентом перевищує 5 млн гривень (без урахування податку на додану вартість), зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня року, що настає за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

Форма звіту про контрольовані операції встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Так, відповідно до рядка « 01» декларації з податку на прибуток ПАТ «Одесавтотранс» за 2015 рік, дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку складає 75 266 763 грн. (а.с. 65-66).

Згідно з умовами Договору позики з урахуванням додаткових угод до неї, зареєстрованих в Управлінні Національного банку України в Одеській області, Кредитор DECERPO LIMITED надає Позичальнику ПАТ «Одесавтотранс» позикові кошти, цільове призначення - поповнення обігових коштів, та фінансування інших витрат пов'язаних із статутною діяльністю (а.с. 85-99)

Відповідач в акті перевірки зазначає, що відповідно до наданих до перевірки документів, за період з 01.01.2015 року по 31.12.2015 року нараховано відсотків за користування позикою 13 289 376 грн.

Отже, з урахуванням того, що річний дохід, задекларований позивачем за результатами діяльності у 2015 році, складає 75 266 763 грн., що є більшим за 50 млн. грн., а обсяг контрольованих операцій з контрагентом DECERPO LIMITED є більшим за 5 млн. грн. та

складає 13 289 376 грн., висновки відповідача щодо наявності обов'язку у позивача подати звіт про контрольовані операції за 2015 рік є обгрунтованими.

Разом з тим, суд вважає необгрунтованими доводи позивача щодо того, що його річний дохід не перевищував 50 млн. грн. за 2015 рік, оскільки результат задекларований в річній податковій декларації з податку на прибуток за 2015 рік повинен бути зменшений на розмір операційних курсових різниць, з огляду на наступне.

Форма податкової декларації з податку на прибуток приватних підприємств, яка була подана до органів ДФС за 2015 рік, затверджена наказом Міністерства фінансів України 20.10.2015 року №897. Коду рядка – 01 відповідає показник – дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначених за правилами бухгалтерського обліку.

Повертаючись до пп. 39.2.1.7 п. 39.2 ст. 39 ПК України господарські операції, передбачені підпунктами 39.2.1.1 - 39.2.1.3 і 39.2.1.5 підпункту 39.2.1 цього пункту, контрольованими визнаються операції, якщо одночасно виконуються такі умови, зокрема, річний дохід платника податків від будь-якої діяльності, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 50 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік, а отже цей показник дорівнює показнику податкової декларації з податку на прибуток приватних підприємств.

При цьому іншого розрахунку такого доходу, для цілей трансфертного ціноутворення Податковим кодексом України не встановлено.

Також Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про доходи підприємства та її розкриття у фінансовій звітності визначені Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 15 «Дохід», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 29.11.1999 року №290.

Відповідно до п. 7 П(С)БО №15 визнані доходи класифікуються в бухгалтерському обліку за такими групами: дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг); чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг); інші операційні доходи; фінансові доходи; інші доходи. Дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) - загальний дохід (виручка) від реалізації продукції, товарів, робіт або послуг без вирахування наданих знижок, повернення раніше проданих товарів та непрямих податків і зборів (податку на додану вартість, акцизного збору тощо). Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) визначається шляхом вирахування з доходу від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг наданих знижок, вартості повернутих раніше проданих товарів, доходів, що за договорами належать комітентам (принципалам тощо), та податків і зборів. До складу інших операційних доходів включаються суми інших доходів від операційної діяльності підприємства, крім чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), зокрема: дохід від операційної оренди активів; дохід від операційних курсових різниць; відшкодування раніше списаних активів; дохід від роялті, відсотків, отриманих на залишки коштів на поточних рахунках в банках, дохід від реалізації оборотних активів (крім фінансових інвестицій), необоротних активів, утримуваних для продажу, та групи вибуття тощо. До складу фінансових доходів включаються дивіденди, відсотки та інші доходи, отримані від фінансових інвестицій (крім доходів, які обліковуються за методом участі в капіталі). До складу інших доходів, зокрема, включаються дохід від реалізації фінансових інвестицій; дохід від неопераційних курсових різниць та інші доходи, які виникають у процесі господарської діяльності, але не пов'язані з операційною діяльністю підприємства.

Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності затверджені Міністерством фінансів України від 28.03.2013 року № 433.

Відповідно до п. 3.10 рекомендацій у статті «Інші операційні доходи» відображаються суми інших доходів від операційної діяльності підприємства, крім чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг): дохід від операційної оренди активів; дохід від операційних курсових різниць; відшкодування раніше списаних активів; дохід від роялті, відсотків, отриманих на залишки коштів на поточних рахунках в банках, дохід від реалізації оборотних активів (крім фінансових інвестицій), необоротних активів, утримуваних для продажу, та групи вибуття, дохід від списання кредиторської заборгованості, одержані штрафи, пені, неустойки тощо. До цієї статті можуть наводитись додаткові статті: «Дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю», в якій відображається дохід від зміни вартості всіх активів (фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості, біологічних активів та інших), які оцінюються за справедливою вартістю; «Дохід від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції», в якій відображається дохід від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції, одержаних унаслідок сільськогосподарської діяльності. До розрахунків приймається загальна сума інших операційних доходів.

Згідно з п. 3.17 у статті «Інші доходи» відображається дохід від реалізації фінансових інвестицій; дохід від неопераційних курсових різниць та інші доходи, які виникають у процесі господарської діяльності, але не пов'язані з операційною діяльністю підприємства. До цієї статті окремо наводиться додаткова стаття «Дохід від благодійної допомоги», в якій наводиться сума доходу, пов'язаного з благодійною допомогою, яка відповідно до законодавства звільняється від оподаткування податком на додану вартість, що визнається у порядку, встановленому Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 15 «Дохід», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 29 листопада 1999 року № 290, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14 грудня 1999 року за № 860/4153 (зі змінами). До розрахунків приймається загальна сума інших доходів.

Разом з тим, Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 21 "Вплив змін валютних курсів" (далі - Положення (стандарт) 21), затверджене наказом Міністерства фінансів України N 193 від 10.08.2000, визначає методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про операції в іноземних валютах та відображення показників статей фінансової звітності господарських одиниць за межами України в грошовій одиниці України.

Відповідно до п. 8 П(С)БО 21 визначення курсових різниць за монетарними статтями в іноземній валюті проводиться на дату балансу, а також на дату здійснення господарської операції в її межах або за всією статтею (відповідно до облікової політики). Для визначення курсових різниць на дату балансу застосовується валютний курс на кінець дня дати балансу. При визначенні курсових різниць на дату здійснення господарської операції застосовується валютний курс на початок дня дати здійснення операції. Підприємство може здійснити перерахунок залишків на кінець дня за монетарними статтями в іноземній валюті, за якими протягом дня здійснювались господарські операції із застосуванням валютного курсу, встановленого на кінець цього дня. Курсові різниці від перерахунку грошових коштів в іноземній валюті та інших монетарних статей про операційну діяльність відображаються у складі інших операційних доходів (витрат). Курсові різниці від перерахунку монетарних статей про інвестиційну і фінансову діяльність відображаються у складі інших доходів (витрат), за винятком курсових різниць, які відображаються згідно з пунктом 9 Положення (стандарту) 21.

Отже, з аналізу зазначених норм, дохід від операційної та не операційної курсової різниці враховується для обчислення річного доходу платника податків від будь-якої діяльності для цілей трансфертного ціноутворення.

Викладені в адміністративному позові доводи та надані до суду письмові докази не спростовують встановлених під час здійснення перевірки порушень позивачем податкового законодавства.

Згідно зі ст.19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ч. 3 ст. 2 КАС України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); безсторонньо (неупереджено); добросовісно; розсудливо; з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації.

За таких обставин, розглянувши справу в межах заявлених позовних вимог, на підставі наданих сторонами доказів, суд вважає, що адміністративний позов публічного акціонерного товариства «Одесавтотранс» до Головного управління Державної фіскальної служби в Одеській області про скасування податкового повідомлення-рішення задоволенню не підлягає.

Керуючись ст.ст. 2, 7, 8, 9, 11, 86, 94, ч. 6 ст. 128, 159 - 163, 254 КАС України, суд, -

ПОСТАНОВИВ :

Відмовити в задоволенні адміністративного позову публічного акціонерного товариства «Одесавтотранс» до Головного управління Державної фіскальної служби в Одеській області про скасування податкового повідомлення-рішення від 27.06.2017 року №0016451407 в повному обсязі.

Постанову може бути оскаржено в апеляційному порядку до Одеського апеляційного адміністративного суду через Одеський окружний адміністративний суд у строки та в порядку встановлені ст. 186 КАС України.

Постанова набирає законної сили в порядку передбаченому статтею 254 КАС України.

Суддя

О.А. Левчук